

РЕШЕНИЕ

№ 261

гр. София , 29.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на двадесет и шести април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Людмила Цолова

Членове: Светла Т. Станимирова
Женя Димитрова

като разгледа докладваното от Светла Т. Станимирова Въззивно търговско дело № 20211001000344 по описа за 2021 година

Производството е по чл.25,ал.4 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лице с нестопанска цел.

Образувано е по жалба на С. П. П. в качеството му на Управител на Фондация „Обществени проекти и развитие“ **против** решение №1330 от 30.12.2020 г. на Софийски градски съд, ТО, VI-12 състав, постановено по т.д.№1773/2020 г., с което е оставена без уважение жалбата му и е **потвърден** отказ № 20200902163713-4 от 09.09.2020 г. на длъжностно лице при Агенция по вписванията, с който е отказано първоначално вписване на фондацията.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на решението и отказа, като същата е подробно мотивирана. Твърди, че в законодателството не съществува правна норма, която да изисква преди вписването на фондацията в ТРРЮЛНЦ предварително да бъде вписан в Службата по вписвания учредителния акт на фондацията, та макар и с него безвъзмездно да се предоставя от учредителя недвижим имот. Моли въззивния съд да отмени решението и потвърдения с него отказ като незаконосъобразни.

Препис от жалбата е връчен на Агенция по вписванията съобразно изменението на чл.25,ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ, като същата е подала писмен отговор, с който оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да потвърди обжалваното решение като законосъобразно и правилно по съображенията, изложени в него. Подробни доводи са развити в отговора.

По делото е представена цялата преписка на Агенцията по вписванията, ведно с

постановения отказ.

Софийският Апелативен съд, като обсъди оплакванията в жалбата във връзка със събраните доказателства и законовите изисквания, приема следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от надлежна страна, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон, налагащи отмяната му.

От данните по делото е видно, че със заявление обр.А-16, вх. № 20200902163713 от 02.09.2020 г., подадено от С. П. П., е поискано първоначално вписване в ТРРЮЛНЦ на Фондация „ОБЩЕСТВЕНИ ПРОЕКТИ И РАЗВИТИЕ”. Представени са писмени доказателства, от които е видно, че учредителят – Фондация ”Образование и наука Европа” безвъзмездно е предоставило на новоучредената фондация недвижим имот, подробно описан в учредителния акт, с нотариална заверка на подписите на лицата, представляващи фондацията-учредител.

При извършената проверка по чл.21 от ЗТРРЮЛНЦ длъжностното лице по регистрацията е установило, че към заявлението не е представен вписан в Службата по вписвания учредителен акт така, както изисква разпоредбата на чл.33,ал.3 от ЗЮЛНЦ. С оглед на това на заявителя са дадени указания на основание чл.22, ал.5 от закона. Заявителят е подал в срок становище, в което е изложил доводи, че вписването на учредителния акт в Службата по вписвания е последващо, след регистрацията на ЮЛ в ТРРЮЛНЦ. Последвал е отказ на длъжностното лице № 20200902163713-4 от 09.09.2020 г. по подаденото заявление.

Заявителят е обжалвал отказа на длъжностното лице пред СГС, който го е потвърдил, възприемайки неговите мотиви.

Въззивният съд изцяло споделя направения от първоинстанционния съд извод.

Според императивната разпоредба на чл.33,ал.3 от ЗЮЛНЦ, Когато се прехвърлят вещни прав върху недвижим имот, учредителния акт се вписва от съдията по вписванията при районния съд по местонахождението на имота.

Спорен момент в случая е кога се извършва това вписване – преди или след регистрацията на юридическото лице в ТРРЮЛНЦ. Съдебната практика е безпротиворечива, че **вписването в службата по вписванията следва да предхожда заявяването за вписване в ТР**. Този извод се налага от разпоредбите на чл.33,ал.4 и 5 от ЗЮЛНЦ. Първата въвежда правна фикция, според която предоставеното имущество се счита за имущество на фондацията от момента, в който тя още не е възникнала като юридическо лице – от датата на извършване на учредителния акт приживе или на откриване на наследството в случай на смърт. Тази фикция е относима само в хипотезата, при която е настъпило последващо

вписване на фондацията в търговския регистър, тъй като с ал.5 е предвидена възможност учредителят да отмени учредителния акт до възникване на фондацията. Т.е., предоставянето на имуществото е предпоставка за възникване на фондацията. И тъй като учредителят е дарил за целите на фондацията недвижим имот, то учредителния акт е следвало да бъде вписан от съдията по вписванията при районния съд по местонахождението на имота *преди депозирание на заявлението пред ТРРЮЛНЦ за вписване на фондацията*. В този смисъл са **Р-138** от 09.03.2004 г. на ТК на ВКС по гр.д.№845/2003 г.; **Определение №626** от 14.08.2012 г. по т.д.№820/2011 г. – II т.о. на ВКС, **Решение №235** от 25.10.2019 г. по т.д.№376/2019 г. на ОС-Русе; **Решение №135** от 18.05.2011 г. по т.д.№116/2011 г. на ВТАС; **Определение №1362** от 13.05.2012 г. по в.ч.гр.д.№122/2012 г. на ОС-Варна и др.

Учредителния акт следва да бъде вписан по нарочна персонална партида на фондацията в СВп въпреки липсата на код по БУЛСТАД, като за целта се отбележи, че ЮЛ е в процес на регистрация. Дарения имот е подробно индивидуализиран в представения учредителен акт, което е достатъчно да се приеме, че са изпълнени изискванията на чл.6,ал.1,б.”в” от Правилника за вписванията.

Поради изложеното съдът намира, че обжалваното решение и потвърдения с него отказ са правилни и съобразени със закона. Жалбата следва да се остави без уважение като неоснователна.

Така мотивиран, Софийският Апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №1330 от 30.12.2020 г. на Софийски градски съд, ТО, VI-12 състав, постановено по т.д.№1773/2020 г.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____